

Amikor elközelgett az engesztelés órája, a Szabadító elmondta nagyszerű közbenjáró imáját. Mindannyiunkról szólt, amikor azt mondta: „Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál”²⁸. „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.”²⁹

Különleges tanúbizonyságot teszem arról, hogy Ők élnek. Ha igazlelkűen gyakoroljuk az önrendelkezésünket, megismerjük Őket, hasonlóbakká válunk Őhözájuk, és felkészülünk arra a napra, amikor „minden térd meghajlik, és minden száj megvallja”³⁰, hogy Jézus a Szabadítónk. Kövessük továbbra is Őt és a mi Örökkévaló Atyánkat, ahogy azt kezdetben tettük, ezért imádkozom Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 2 Nefi 2:26.
2. 2 Nefi 2:27.
3. „Know This, That Every Soul Is Free,” *Hymns*, no. 240.
4. Alma 13:15.
5. Mózes 4:1.
6. Mózes 4:2.
7. Lásd Tan és a szövetségek 29:36.
8. Mózes 4:3.
9. Lásd 2 Nefi 2:27; lásd még 2 Nefi 9:9.
10. Lásd Lukács 2:49.
11. Lásd 3 Nefi 27:13.
12. Lukács 22:42–43.
13. Lukács 23:34.
14. Máté 27:46; Márk 15:34.
15. János 19:30.
16. Zsidók 4:15.
17. 2 Nefi 28:8.
18. 2 Nefi 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2 Nefi 2:12.
21. 1 Sámuel 15:1, 3.
22. 1 Sámuel 15:13.
23. 1 Sámuel 15:14.
24. 1 Sámuel 15:22.
25. 1 Sámuel 15:22.
26. Rómabeliek 3:23.
27. Hittételek 1:3.
28. János 17:24.
29. János 17:3.
30. Móziás 27:31.

Írta: **Quentin L. Cook** elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Legyen világosság!

Egyre becstelenebb világunkban a vallási hitelveken alapuló értékeknek feltétlenül meg kell jelenniük a nyilvánosságuk szülő beszédekben.

Múlt hónapban ünnepeltem a születésnapomat. Feleségem, Mary, a remény és a hit dalait tartalmazó CD-t adott nekem ajándékba, egy Vera Lynn nevű híres brit énekesnő dalait, aki a második világháború sötét napjaiban igyekezett lelket önteni a hallgatóiba.

Egy történet is megbűjlik amögött, hogy miért kaptam a feleségemtől ezt az ajándékot. 1940 szeptemberében London bombázása pont a születésem előtti napon kezdődött.¹ Édesanyám a kórházi szobában hallgatta a légitámadásról szóló beszámolót, és ekkor határozta el, hogy a rádiós hírolvasó keresztnéve után a Quentin nevet adja nekem.

Az énekesnő, Vera Lynn, most 93 éves. Tavaly újra kiadták a háborús időkből származó néhány dalát, melyek azonnal felkerültek a brit zenei toplistákra. Akik kicsit idősebbek közöttetek, emlékeznek még néhány dalára, például a „The Whit Cliffs of Dover” (Dover fehér sziklái) című dalra.

A „When the Lights Go on Again All over the World” (Ha újra kigyúlnak a világban a fények) című dal milyen megérintett. Két dolgot juttatott eszembe. Először is egy brit államférfi profétai kijelentését, aki így szólt:

„Európa-szerte kihunynak a fények, és a mi időnkben már nem fogjuk meglátni, hogy újra felgyulladnak.”² Egyúttal pedig felidézte bennem a Londonhoz hasonló brit városokat ért légi bombázásokat is. Elsötétítést rendeltek el, hogy a támadó bombázók nehezebben találjanak rá a célra. Lekapcsolták a lámpákat, és behúzták a függönyöket.

Az ének annak a derűlátó reménynek adott hangot, hogy a szabadság és a világosság újra visszatér. Mi, akik tudjuk, milyen szerepet játszik a Szabadító, valamint Krisztus világossága³ a jó és a gonosz közötti folyamatos viaszályban, a háború és az erkölcsi küzdelem közötti párhuzam napjainkban is nyilvánvaló. Minden ember Krisztus világosságánál tehet különbséget jó és gonosz között.⁴

A szabadság és a világosság megszerzése, illetve megtartása soha nem volt könnyű. A gonosz seregei a mennyei háború óta minden lehetséges eszközt bevetnek az önrendelkezés elpusztítására és a világosság kioltására. Soha nem volt erősebb az erkölcsi alapelvek és a vallásszabadság elleni roham.

Utolsó napi szentekként minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk a világosság megőrzéséért és azért, hogy

megvédjük a családjainkat és a közösségeinket az erkölcs és a vallásszabadság elleni támadástól.

A család védelme

A családot állandóan veszélyeztetik a minden irányból leselkedő gonosz erők. Bár elsődleges törekvésünk a világosság és igazság keresése, azért bölcsen tesszük, ha kizárjuk otthonunkból a lelki fejlődést és gyarapodást elpusztító halálos bombákat. A pornográfia fegyvere különösen alkalmas az erkölcsi tömegpusztításra. Az erkölcsi értékek szétmarásával

hatását már a frontvonalban kifejti. Egyes TV programok és internetes oldalak ugyanilyen halálosak. Ezek a gonosz erők számúzik a világból a világosságot és a reményt. A hanyatlás mértéke egyre fokozódik.⁵ Ha nem zárjuk ki a gonoszt az otthonainkból és az életünkben, akkor ne lepődjünk meg, ha a pusztító erkölcsi robbanások megsemmisítik az igazlelkű élet jutalmaként kapott békét. Az a feladatunk, hogy a világban legyünk, de ne legyünk a világból valók.

Mindemellett pedig sokkal inkább a vallásunk szerint kell élnünk

az otthonainkban. Elengedhetetlen a hetente megtartott családi est, a mindennapos családi ima és szentírás-tanulmányozás. Csak olyan dolgot vigyünk be az otthonainkba, mely „erényes, szép, jónak mondott vagy dicséretre méltó”⁶. Ha az otthonainkat a gonosz ellen védelműl szolgáló szent helyekké tesszük, akkor oltalmazva leszünk a szentírások által megjövendölt baljós következményektől.

A közösség védelme

Saját családjaink megvédésén túl közösségünk védelmében is a világosság forrásává kell válnunk. A Szabadító azt mondta: „Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat.”⁷

Napjainkat úgy jellemzik, mint „a bőség időszaka és a kételkedés kora”⁸. Az emberek nem csak megkérdőjelezzik, de be is feketítik az Isten hatalmába és felhatalmazásába vetett alapvető hitet. Ilyen körülmények között hogyan helyezhetnénk előtérbe az értékeket úgy, hogy az megérintse a hitetleneket és fásultakat, és kivezesse őket az erőszak és gonoszság örvényéből?

Ez óriási jelentőségű kérdés. Gondolatok csak Mormon próféta gyötrelmére, amikor így kiáltott fel: „Hogyan utasíthatátok el azt a Jézust, aki tárt karokkal állt, hogy befogadjon benneteket!”⁹ Mormon aggodalma beigazolódott, hiszen csak fia, Moróni maradt meg, hogy leírhasa „népe... pusztulásának szomorú regéjét”¹⁰.

A világ különböző tájain élve, és az ottaniakkal elbeszélgetve én derülátó vagyok. Hiszem, hogy a világosság és az igazság megmarad a mi időnkben. Minden nemzetben sokan vannak olyanok, akik hódolnak Istennek, és felelősséget vállalnak Őelőtte a tetteikért. Vannak, akik a világot szemlélve

a hit világméretű újjászületéséről beszélnek.¹¹ Egyházi vezetőkként más vallások vezetőivel is találkozunk és azt látjuk, hogy van egy, a hitelvi különbségeken átívelő, közös erkölcsi alap, amely összefogja a jobb társadalomra irányuló törekvéseinket.

Emellett azt látjuk, hogy az emberek többsége még tiszteli az alapvető erkölcsi értékeket. Ne értsetek félre: vannak olyan emberek is, akik eltökélték, hogy elpusztítják a hitet, és gátat vetnek a társadalmat érő vallási hatásoknak. Más gonosz emberek pedig kábítószerekkel, pornográfiával, szexuális kizsákmányolással, emberkereskedelemmel, rablással és tisztességtelen üzleti eljárásokkal használják ki, manipulálják és rombolják a társadalmat. Bár szám szerint viszonylag kevesen vannak, de attól még ezeknek az emberek a hatalma és befolyása nagyon nagy.

Mindig is harc dúlt a hívő emberek és azok között, akik ki akarják irtani Istent és a vallást a közéletből.¹² Napjainkban sok vezető szóvivő elutasítja a zsidó-keresztény értékrenden alapuló erkölcsi világnézetet. Szerintük nincs elfogulatlan erkölcsi rend.¹³ Szerintük az erkölcsi céloknek nem szabad elsőbbséget élvezniük.¹⁴

Mindazonáltal az emberek többsége arra törekszik, hogy jó legyen és becsületes. Krisztus világossága, ami más, mint a Szentlélek, sűg a lelkiismeretüknek. A szentírásokból tudjuk, hogy Krisztus világossága az a Lélek, amely „világosságot ad minden embernek, aki a világra jön”¹⁵. Ez a világosság „az egész világ javára”¹⁶ adatott. Boyd K. Packer elnök azt tanította, hogy „az inspiráció forrása [ez], ami mindannyiunkban megvan, mint ahogy az emberiség családjának többi tagjában is”¹⁷. Ezért van az, hogy sokan még akkor is elfogadják erkölcsi értékeket, ha azok olyan vallási

meggyőződéseken alapulnak, amelyek mellé ők személyesen nem állnak oda. A Mormon könyvében Móziásnál azt olvassuk: „nem mindennapos az, hogy a nép hangja olyasmit kívánjon, ami ellenkezne azzal, ami helyes; de mindennapos az, hogy a nép kisebbik része kívánjon olyat, ami nem helyes”. Ezt követően Móziás arra figyelmeztet, hogy „ha eljön az az idő, amikor a nép hangja gonosztságot választ, akkor ideje lesz, hogy Isten ítéletei lesűjtsanak”¹⁸.

Egyre becstelenebb világunkban a vallási hitelveken alapuló értékek feltétlenül meg kell jelenniük a nyilvánosságnak szóló beszédekben. A vallásos lelkiismeret diktálta erkölcsi magatartásnak ugyanúgy helyet kell adni a köztereken. A legtöbb ország alkotmánya értelmében a vallásos lelkiismeret talán nem élvezhet elsőbbséget, de azért nem kellene figyelmen kívül hagyni.¹⁹

A vallásos hit a világosság, a tudás és a bölcsesség tárháza, és rendkívüli módon javára válik a társadalomnak, ha követői, mivel felelősséget vállalnak Isten előtt, erkölcsileg példamutató életet élnek.²⁰

Két vallási alapelv szemlélteti ezt.

Az Isten előtti felelősségvállalás által motivált becsületes viselkedés

A tizenharmadik hittétel így kezdődik: „Hiszünk abban, hogy tisztességesnek... kell lennünk.” A tisztesség és becsületesség egy vallásos hitbe ágyazott alapelv, Isten egyik alaptörvénye.

Sok évvel ezelőtt, amikor jogászként dolgoztam Kaliforniában, az egyik, nem a mi hitünkhöz tartozó barátom és ügyfelem felkeresett, és nagy lelkesedéssel megmutatott nekem egy levelet, melyet a közeli UNSZ egyházközség püspökétől kapott. A püspök azt írta, hogy gyülekezetének egyik tagja, ügyfelem korábbi alkalmazottja,

hazavitt néhány dolgot ügyfelem cégétől, azzal igazolva magát, hogy azok ott úgyis feleslegesek. Ám miután odaadó utolsó napi szentté vált és megpróbálta követni Jézus Krisztust, ez a dolgozó felismerte, hogy tette becstelen volt. A levélbe tett pénzösszeg, melyet a férfi küldött, nemcsak az anyagköltséget fedezte, hanem a kamatot is. Ügyfelemt lenyűgözte, hogy az egyház fizetés nélkül munkálkodó vezetése mennyire támogatja ezt az embert, hogy megbékélhessen Istennel.

Gondoljatok bele, milyen világosságot és igazságot ad a zsidó-keresztény világnak a becsületesség mint közös érték. Gondoljatok bele, milyen hatással lenne a társadalomra, ha a fiatalok nem csálnának az iskolában, a felnőttek becsületesek lennének a munkahelyen és hűek a házassági fogadalmaikhoz. Számunkra a becsületesség alapelve a Szabadító életében és tanításaiban gyökerezik. A becsületességet sok más vallás és a régi idők irodalma is értékes tulajdonságnak tartja. A költő, Robert Burns, azt mondta: „A becsületes ember Isten legnemesebb teremtménye.”²¹ A hívő emberek majdnem minden esetben felelősnek érzik magukat Isten előtt azért, hogy becsületesek legyenek. Ezért bánta meg korábbi becstelenségét az a kaliforniai férfi is.

Tavalyi tanévnyitó beszédében Clayton Christensen, aki a Harvard professzora és egyben egyházi vezető, elmesélte egyik külföldi kollégája beszámolóját, aki a demokráciákat tanulmányozta. Barátja meglepődött, hogy milyen döntő fontossággal bír a vallás a demokráciában. Rámutatott, hogy azokban a társadalmakban, ahol a polgárokat kiskoruktól fogva arra tanítják, hogy Istennek tartoznak felelősséggel a becsületességükért és a feddhetetlenségükért, ott a polgárok

betartják azokat a demokratikus eszményeket fenntartó szabályokat és viselkedésformákat, amelyeket nem lehet kikényszeríteni. Azokban a társadalmakban, ahol ez nem így van, nem lehet elég rendőrt kivezényelni, hogy kikényszeríthető legyen a becsületes viselkedés.²²

A becsületességre vonatkozó erkölcsi értékek nyilvánvalóan jelentős szerepet játszhatnak a világosság és az igazság megalapozásában, valamint a társadalom jobbá tételében, így azoknak is értékelnünk kellene ezeket, akiknek nincs hitük.

Testvérként bánni Isten minden gyermekével

A másik példája annak, amikor a vallási hitelvek a társadalom javára válnak és világosságot adnak a világnak, az a vallás szerepe abban, hogy Isten minden gyermekét testvérként kezeljük.

Az elmúlt két évszázadban sok, hiten alapuló intézmény járt elől abban, hogy kezét kinyújtva megmentse azokat, akik valamilyen kegyetlen körülmény áldozatai lettek, mert tagjai hittek abban, hogy minden ember Isten képmására és hasonlatosságára teremtett.²³ Remek példája ennek William Wilberforce, a kiváló brit államférfi, aki nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy Nagy-Britanniában törvényellenesnek ítélték a rabszolgakereskedelmet.²⁴ Az „Amazing Grace”, a szívet melengető himnusz és az ugyanezen címet viselő film nagyszerűen megragadja a korai 1800-as évek hangulatát, és hű beszámolót ad erről a hősiességéről. Wilberforce fáradhatatlan erőfeszítései jelentették az első lépéseket e borzalmas, elnyomó, durva és haszonleső gyakorlat eltörlésében. Ezen erőfeszítés részeként más vezetőikkel együtt nekilátott a

közkerölcs megújításának. Hitt abban, hogy az oktatásnak és a kormányzásnak erkölcsi alapokon kell állnia.²⁵ „Az ekrölcsi és lelki felemelkedésért élt, ez lebegett a szeme előtt, amikor megvédte a házasság intézményét, megtámadta a rabszolga-kereskedelmi intézményét, vagy épp erőteljesen védte a szombat napját.”²⁶ Hatalmas energiával segített mozgósítani az ország erkölcsi és társadalmi vezetőit az egész nemzetre kiterjedő gonosz elleni küzdelemben.²⁷

Az egyház történetének korai szakaszában tagjaink túlnyomó többsége a rabszolgaság ellen volt.²⁸ Más vallási hitelvek mellett ez volt az egyik fő oka annak, hogy ellenségesen bántak velük, és bántalmazta őket a csócselék, ami végül a Boggs kormányzó által Missouriiban kiadott kiirtási parancsban tetőzött.²⁹ 1833-ban Joseph Smith kinyilatkoztatást kapott, amely kijelentette: „Nem helyes... az, hogy bárki rabságában legyen a másikkal.”³⁰ Tanunk fő része, hogy elköteleztünk vagyunk a vallásszabadság mellett, és kiállunk azért, hogy minden emberrel Isten fiaként és leányként kell bánni.

Ez csak két példa arra, ahogyan a hitbe ágyazott értékek olyan elveket támasztanak alá, amelyek nagymértékben megáldják a társadalmat. Több is van ezekből. Nekünk is részt kell vennünk, és nemes jellemű, feddhetetlen embereket kell támogatnunk, hogy segítsünk a közösség egészét megáldó erkölcsi értékek visszaállításában.

Hadd fogalmazzak világosan: a köztéren minden hangnak ott a helye. Sem a vallási, sem a világi hangokat nem szabad elfojtani. Ne számítsunk arra, hogy csak azért, mert nézeteink egy része vallási alapelvekből fakad, azokat majd automatikusan elfogadják, vagy előnyt élveznek. De

az is nyilvánvaló, hogy ezekre a nézeteinkre és értékeinkre érdemeik szerint kell tekinteni.

Tanunk erkölcsi alapja hívogató fény lehet a világ számára, és egyesítő erőként szolgálhat mind az erkölcsösség, mind a Jézus Krisztusba vetett hit terén. Meg kell védenünk a családjainkat, és a jó szándékú emberekkel együtt élni kell járnunk mindazon dolgokban, amiket megtehetünk azért, hogy közösségeinkben megőrizzük a világosságot, a reményt és az erkölcsöt.

Ha ezen alapelvek szerint élünk, és ezeket hirdetjük, akkor követjük Jézus Krisztust, aki a világ igazi világossága. Igazlelkű erő lehetünk, mely előkészíti Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus második eljövételét. Várakozással tekintünk arra a csodálatos napra, amikor „dalra fakadnak a szabad szívek, és újra kigyúlnak a világban a fények”³¹. Jézus Krisztus szent nevében, amen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Richard Hough and Denis Richards, *The Battle of Britain: The Greatest Air Battle of World War II* (1989), 264.
2. Az idézet Sir Edward Greynek tulajdonítható. Lásd „When the Lights Go on Again (All over the World),” wikipedia.org.
3. Lásd Tan és a szövetségek 88:11–13. Krisztus Világossága az „a világosság, mely minden dologban ott van, amely minden dolognak életet ad, amely az a törvény, ami mindent kormányoz” (13. vers). Krisztus világosságának mélyebb megértéséhez, valamint Krisztus világosságának a Szentlélektől való megkülönböztetéséhez lásd Boyd K. Packer, „Krisztus világossága” című beszédét. *Liahóna*, 2005. ápr., 8–14.
4. Lásd Moróni 7:19.
5. Lásd Jacques Barzun, *From Dawn to Decadence: 500 Years of Western Cultural Life* (2000), 798.
6. Hittételek 1:13.
7. Máté 5:16.
8. Roger B. Porter, „Seek Ye First the Kingdom of God” (a Cambridge University Egyházközségben adott beszéd, Cambridge Massachusetts Cövek, 2009. szept. 13.)
9. Mormon 6:17.

10. Mormon 8:3.
11. Lásd John Micklethwait és Adrian Wooldridge, *God Is Back: How the Global Revival of Faith Is Changing the World* (2009).
12. Lásd Diana Butler Bass, „Peace, Love and Understanding” (a John Micklethwait és Adrian Wooldridge által írt *God Is Back*, című mű irodalmi kritikája), *Washington Post National Weekly Edition*, Jul. 27–Aug. 2, 2009, 39.
13. Lásd David D. Kirkpatrick, „The Right Hand of the Fathers,” *New York Times Magazine*, Dec. 20, 2009, 27
14. Lásd Kirkpatrick, „The Right Hand of the Fathers,” 27. Robert P. George azt tanítja, hogy vagy erkölcsi tartással és szabad választással rendelkezünk, vagy pedig erkölcsnélküliséggel és determinizmussal.
15. Tan és a szövetségek 84:46.
16. Tan és a szövetségek 84:48.
17. Boyd K. Packer, *Liahóna*, 2005. ápr., 8.
18. Móziás 29:26–27.
19. Lásd Margaret Somerville, „Should Religion Influence Policy?” www.themarknews.com/articles/1535-should-religion-influence-policy.
20. Lásd Zhao Xiao, „Market Economies with Churches and Market Economies without Churches,” 2002, www.danwei.org/business/churches-and-the-market-econom.php. E kínai kormányzati közgazdász azzal érvel, hogy erkölcsi támasz szükséges ahhoz, hogy meggátoljuk az embereket a hazudozástól és egymás bántalmazásától.
21. „The Cotter’s Saturday Night,” in *Poems by Robert Burns* (1811), 191.
22. Lásd Clayton M. Christensen, „The Importance of Asking the Right Questions” (tanérvnyitó beszéd, Southern New Hampshire University, Manchester, N.H., May 16, 2009).
23. Lásd 1 Mózes 1:26.
24. Lásd William Hague, *William Wilberforce: The Life of the Great Anti-Slave Trade Campaigner* (2007), 352–56.
25. Lásd Hague, *William Wilberforce*, 104–5.
26. Hague, *William Wilberforce*, 513.
27. Lásd Hague, *William Wilberforce*, 107–8.
28. Lásd James B. Allen és Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2nd ed. (1992), 93, 120, 202.
29. Lásd Leonard J. Arrington and Davis Bitton, *The Mormon Experience: A History of the Latter-day Saints*, 2nd ed. (1992), 48–51; lásd még Clyde A. Milner and others, *The Oxford History of the American West* (1994), 362: „Proslavery settlers and politicians persecuted them mercilessly.”
30. Tan és a szövetségek 101:79.
31. A „When the Lights Go On Again (All Over the World)” ének utolsó sora.

Írta: **Richard C. Edgley püspök**
első tanácsos az Első Elnökségben

Hit: a döntés a tiétek!

Válasszuk a hitet a kétség helyett, válasszuk a hitet a félelem helyett, válasszuk a hitet az ismeretlen és homályos helyett, válasszuk a hitet a pesszimizmus helyett!

Minden idők egyik legnagyobb-rúbb adományozási korszakában élünk. Egy olyan időben, melyre a korábbi próféták hatalmas várakozással tekintettek, melyről prófétáltak, és melyre úgy hiszem, epedve vágytak. Azonban az összes ránk ruházott mennyei áldás ellenére, Sátán valóságosabb és aktívabb mint valaha, és folyamatosan háborús hírekkel bombáznak bennünket. Moróni angyal figyelmeztette az ifjú Joseph Smith prófétát, hogy nevének jó és rossz híre is lesz világszerte (lásd Joseph Smith története 1:33). Egy prófécia beteljesülése még soha nem volt ennél nyilvánvalóbb. A próféta az életét adta a tanúbizonyosságáért, a támadások pedig napjainkban is tovább folytatódnak az egyház, sőt, maga a Szabadító ellen. A Szabadító és az Ó engesztelő áldozatának valóságát, valamint annak mindannyiunkra érvényes egyetemes vonatkozását olykor kétségbe vonják, és kitalációként vagy a gyenge és tudatlan elme alaptalan reményeként elutasítják. Mindemellert az evangélium ezen az utolsó napokban történt visszaállítását továbbra is megkérdőjelezzük. Az efféle üzenetekkel való állandó bombázás zűrzavart, kétséget és pesszimizmust szülhet, melyek támadást intéznek azon alapvető igazságok

ellen, melyekben hiszünk, és aláássák az Istenbe vetett hitünket és a jövőbe vetett reményünket.

Talán ez a valóság táru elénk a világunkban, de attól még mindig megválaszthatjuk, hogy miként reagálunk rá. Amikor próbára teszik szent tanunkat és hitelvünket, lehetőséget kapunk, hogy a lehető legszemélyesebb és legbensőbb módon ismerjük meg Istent. Mindez alkalmat kínál, hogy válasszunk.

A napjainkban tapasztalható konfliktusok és kihívások miatt egyetlen választási lehetőséget javaslok: a béke és védelem választását. Egy választást, mely mindenkinek megfelel. Ez pedig a hit. Ne gondoljátok, hogy a hit ingyenes ajándék, melyet bármiféle gondolkodás, vágy vagy erőfeszítés nélkül elnyerhetünk. Nem jön csak úgy, mint égből a harmat. A Szabadító azt mondta: „Jőjjetek én hozzám...” (Máté 11:28), valamint hogy „zörgessetek és megnyitattik néktek” (Máté 7:7). *A jőjjetek, zörgessetek* igék cselekvést fejeznek ki, és egyúttal választást is. Így hát azt mondom, válasszuk a hitet. Válasszuk a hitet a kétség helyett, válasszuk a hitet a félelem helyett, válasszuk a hitet az ismeretlen és homályos helyett, válasszuk a hitet a pesszimizmus helyett.